

Akdeniz
Üniversitesi Öğretim Elemanları Derneği

AKADEMİK BİLİNÇ

İNTERNET BÜLTENİ

Sayı: 20
AĞUSTOS 2022

“Bir demokrasiyi,
muhaliflerine sunduğu özgürlük alanıyla ölçeriz.
Hepsi birbirine benzeyen uyumlularına sağladığı
özgürlükle değil”.
Isaac Newton

“FELSEFE ya da ATİNA OKULU” - Raffaello Sanzio
(Antik Çağdan 15.yüzyıla... Düşünürler)

BU SAYIDA...

Her sayıda farklı alanlarda “akademik” bakışla “bilinç” ışığı oluşturmak amacıyla...

Bu sayımızda...

(Ağustos 2022 - 20. Sayı):

1. Bu ay da Üniversitemiz Yeni Akademik Yükseltme ve Atama Kriterleri gündemdeki yerini koruyor. Derneğimiz konunun yakın takipçisi olmaya devam ediyor. Üniversitemizde konuya ilişkin bir bilgilendirme toplantısı yapılmış ve Dernek Başkanımız Tıp Fakültesi Nöroloji Anabilim Dalı’ndan Prof. Dr. Hilmi Uysal ilgili toplantıya görüşleri ile katkı sağlamıştır.

Bu ay “**AÜÖED Haberleri**” yerine “**Ütopya Üniversitesi’nden Haberler**” öne alındı. Prof. Dr. Hilmi Uysal’ın kaleminden “**Hitap Üzerine Eleştiri**” ile özel ve önemli bir alan tartışmaya açılıyor. Özellikle akademik toplantılar ve tartışmalarda aslanan kişilerdir, ünvanlar değil.

2. Sağlık Bilimleri Fakültesi Gerontoloji Bölümü’nden Prof. Dr. İsmail Tufan “Gerontoloji Bilimi” üzerine yazdığı yazıda, Gerontoloji’nin ne olduğunu tartışıyor.

3. “**Girişimcilik**” üzerine, İİBF İşletme Bölümü’nden Doç. Dr. Nuray Atsan geçen temmuz sayımızda yazmaya başlamıştı. Teknolojik gelişime paralel olarak, “girişimcilik” de yeni biçim ve formatta değişmiştir ve gelişmektedir. Yeniden sorgulanması gereken bu konuyu Dr. Atsan irdelemeye devam ediyor.

4. Akdeniz Üniversitesi Yeni Akademik Yükseltme ve Atama Kriterleri konusunda **Akademik Bilinç’e gelen bir Mektup**’u yayınlıyoruz.

5. Aylardan Ağustos ve Türkiye Cumhuriyeti’nin devlet olarak kuruluşunu sağlayan “**30 Ağustos Zaferi’nin Önemi**” üzerine, İİBF İktisat Bölümü’nden (emekli) Dr. Öğr. Üyesi Mustafa Şanlı “**30 Ağustos Zaferi**” Bir Bayramdır, Çünkü:” değerlendirmesini kaleme aldı. Ayrıca yazı güncel “**vatana aidiyet duygusu**”ndan hareketle sığınmacı sorununa kapı aralıyor.

6. “**Eğitimde Dramanın Rolü**” üzerine, Eğitim Fakültesi Temel Eğitim

Bölümü’nden Öğr. Gör. Tülin Tümtürk “**Bir Öğretme Programında Neden Drama ve Oyun Etkinlikleri Olmalı?**” başlığında, drama üzerine yazdı. Yazının ikinci bölümü Eylül sayınızda devam edecek.

7. Üniversiteler açılıyor. **Öğrencilerin Barınma Sorunu** üzerine, Dr. Öğr. Üyesi Mustafa Şanlı “**Üniversite Öğrencileri İçin Barınma Sorunu ve Akdeniz Üniversitesi KYK Yurtları**” konusunda, soru ve sorunlarla yüklü bir inceleme yazısı yazdı. Konu, da çok yazılmaya ve incelenmeye değer.

8. Tıp Fakülteleri elemanlarının özlük hakları sürekli tartışma konusu. Cumhuriyet’in ilk eserlerinden Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi’nden 70 öğretim üyesi “**Çalışanlarının Özlük Hakları Üzerine**” bir “**Kamuoyu Duyurusu**” hazırlamışlar. Paylaşıyoruz.

9. Bu sayıda **görsellere** katkı verenler: Resim ve fotoğraflarıyla Ümit Parsıl ve Prof. Dr. Hilmi Uysal, şiirleriyle Nazım Hikmet ve Turgut Uyar, açık internet sayfaları ve anekdotlar ile Mustafa Şanlı.

Akıl ve bilim rehberimiz olsun...

AKADEMİK BİLİNÇ

ÜYE AİDATI

2022 üye aidatı yıllık 120,00 TL’dir.

Duyarlılığınız için teşekkür ederiz.

ÜYE AİDATI için AÜÖED Hesabı:

Akd. Üniv. İş Bankası Şubesi IBAN No:

TR45 0006 4000 0016 2020 6817 11

ÖĞRENCİ BURS FONUMUZ var.

BAĞIŞLARINIZ İÇİN

Akd. Üniv. İş Bankası Şubesi IBAN No:

TR45 0006 4000 0016 2020 6817 11

AKADEMİK BİLİNÇ - İletişim:

Akdeniz Üniversitesi

Öğretim Elemanları Derneği

Yönetim Kurulu adına

Yayın ve İletişim Sorumlusu

Dr. Öğr. Üyesi Mustafa ŞANLI

(mustafasanli07@gmail.com)

ÜTOPYA ÜNİVERSİTESİ'NDEN HABERLER

HİTAP ÜZERİNE ELEŞTİRİ

Ütopya Üniversitesi Rektörlüğünün öğretim elemanları yükseltme kriterleri ile ilgili yaptığı toplantı şehrin ilgisini çok çekti.

Toplantıda öğretim üyelerinin birbirlerine hitapları konusunun tartışma konusu olması üniversitedeki hiyerarşik yapılaşmayla ilgili yaklaşımların göstergesi olduğu eleştirisi üzerine, toplantıyı yöneten rektör yardımcısı ile görüştük.

Görüşmeyi Öğretim Elemanları Derneği'nin Üniversite kampüsündeki şirin odasında yaptık. Rektör Yardımcısı Dernek odamıza geldi ve fırından yeni çıkmış simitlerimiz ile çaylarımız eşliğinde söyleşiyi yaptık.

Akademik Bilinç: Sayın Hocam, üniversitede yeni bir yükseltme kriterleri yönetmeliği hazırlığını ve öğretim elemanlarının serbest kürsü tartışmasına açtığınızı öğrendik. Bu konuda biraz bilgi verebilir misiniz?

Rektör yardımcısı: Bu fırsatı verdiğiniz için çok teşekkürler. Açıkçası şehrin konuya bu ölçüde ilgi göstereceğini ummuyordum. Üniversitemize kentin sahip çıktığını ve yakından ilgilendiğini görmek bizleri çok mutlu ediyor.

Öncelikle dünyada eğitime bakış ile ilgili gelişmeleri yakından izliyoruz ve bu konudaki ilerlemeleri üniversitemize yansıtmak istiyoruz. Yükseltme ve atama kriterlerimizi kuruluşumuzdan sonra ilk kez ele alıyoruz. Zaten böylesi önemli yönetmelikler sık sık değiştirilemez.

Akademik Bilinç: Yani üniversitenin kuruluşundan sonraki 40. yılında kriterleri ele alıyorsunuz öyle mi?

Rektör Yardımcısı: Evet, dediğim gibi üniversitedeki eğitim ve öğretim süreçleriyle ilgili yaklaşımlar daha çok insanı önceleyen yöne doğru evriliyor.

Akademisyenleri sayılara dayanan kriterlerle değerlendirme artık çok geri bir anlayışa dönüştü. Gerek atamalarda, gerek

ise yükseltmelerde daha yaratıcı ve daha insancıl ölçütlere gereksinimimiz var. Bunları tartıştık toplantıda. Çok güzel ve yaratıcı önerilerle karşılaştık. Üniversitemizin düşünsel zenginliğini gördükçe geleceğe umutla bakıyoruz.

Akademik Bilinç: Bundan sonraki süreç nasıl olacak?

Rektör Yardımcısı: Tüm üniversiteyi ilgilendiren böylesi bir konuda tüm demokratik süreçleri işletmemiz gerekecek. Bu konuyu sadece Senato'nun alacağı bir karar gibi görmüyoruz.

Sanırım 1 yıl sürecek bir sürecin başlangıcı bu toplantı oldu. Elbette farklı ve hatta karşıt görüşler ifade edildi. Zaten beklenen ve arzu edilen de bu idi. Süreç içinde üniversitemiz için en uygun ve iyi olana ulaşacağımıza inanıyorum.

Akademik Bilinç: Toplantıda bir de 'hitap' konusu tartışılmış?

Rektör Yardımcısı: Bu da konuşuluyor değil mi? Evet böyle bir konu gündeme bir akademisyenin bana ve bir dekanımıza ismi ile hitap edince diğer bir akademisyenin kınaması ile açıldı. Biz akademisyenler böylesi bilgilenme ve tartışma toplantılarında akademideki hiyerarşik yerimiz ile katılmıyoruz. Sonuçta bu konu bir otorite konusu değil. Dolayısıyla ismim ile bana seslenilmesini hiç yadırgamadım, hatta doğal olan bu idi, tepkiyi doğal bulmadım.

Akademik Bilinç: Zaten isimleriniz, ismimizin önündeki unvanlara değer katıyor, unvanlar isimlerinize değil!

Rektör Yardımcısı: Gerçekten de söylediğinizde çok haklısınız. Unvanlarımız ile hitap edilmesini istemek tartıştığımız ve ele aldığımız çağdaş üniversitenin değerleriyle uyumuyor bence. Örneğin "Sayın Prof. Galileo Galilei" demek mi kulağı tırmalıyor, yoksa "Galileo Galilei" demek mi?

Akademik Bilinç: Aklımıza Isaac Newton, Albert Einstein, Aziz Sancar, Özlem Türeci, Uğur Şahin geldi.

Hilmi UYSAL

GERONTOLOJİ BİLİMİ NEDİR Kİ?

“GERONTOLOJİ BİLİMİ” (!)

Kavram dağarcığımızda “fil” kavramı yoksa “fili göremezsiniz”. Bana ait olmayan bu sözün ne kadar haklı olduğunu görmekten sıkıldım.

20 yılı aşkın süredir yaşlı, yaşlılık ve yaşlanma kavramlarını Gerontolojinin perspektifinden anlatmaya çalışıyorum, ama edindiğim tecrübeler şunu gösterdi: Yaşlı denildiğinde aklına ninesi veya dedesi gelenlere bunları göstermek fili göstermekten daha zordur. Yaşlanmanın “doğal süreç”, yaşlılığın toplumsal ve kültürel tasavvurlara dayanan bir yaşam dönemi olduğunu söyleyince şaşırırlar.

Hayvanlarda üreme yeteneği kaybolunca ölüm yakındır, ama insanda durum farklı: yaşlılık git gide uzuyor. Yaşlılığın kaç yaşında başladığını söylemek mümkün değil. Yaşlılık gençleşiyor. Gerontolojinin bu tezi sık sık dile getirilse de, pek dikkate alınmıyor. Yaşlılığın gençleşmesi bir taraftan pozitif, diğer taraftan negatif bir anlama sahiptir. Pozitif yönden bakıldığında, kendini genç hisseden yaşlıların çoğalmasındır. Negatif yönden bakıldığında, erken yaşlarda çalışma hayatından kopmak demektir. Çünkü yaşlılık “işten arınmış yaşam dönemi” olarak da tanımlanır. Dolayısıyla iş hayatından erken kopuş, yaşlılığın (negatif bakımdan) gençleşmesine yol açıyor. Bu yüzden bugün yaşlılık 40 yıl sürebilir. Çocukluk dönemi ise sabittir ve sadece 14 yıldır.

Fakat şimdiye kadar Gerontoloji bilimi, endüstrileşmiş toplumların yaşlısına ilgi duydu. Küresel yaşlanmaya ilgisini yönlendirmek, uluslararası boyutlarını bakış açısı içine çekmek gerekir. Bunu ABD, Almanya, Fransa gibi ülkelerden bekleyemeyiz. Türkiye kendi yaşlılık sorunlarını ve potansiyellerini kendisi keşfetmelidir.

Gerontoloji bölümünü 2006 yılında bu yüzden kurdum. Buna karşı çıkanlar destekleyenlerden fazlaydı. Bir zamanlar

karşı çıkanlar, bugün “Gerontoloji Yandaşı” oldu gibi görünüyor. Ama yandaşa değil bilene ihtiyaç var. Gerontolojiye “Gerontoloji Bilimi” deniliyor. “Biyoloji Bilimi”, “Teoloji Bilimi” veya “Sosyoloji Bilimi” diyen yok. Tabii ki olmayacak, çünkü “-loji” eki zaten “bilim” olduğunu ifade ediyor. Gerontolojinin “bilim” olduğunun bilincine varamamış kişiler, bu alana adım attıkça “Gerontoloji” gerçekten “Gerontoloji Bilimi” olma yolunda ilerleyecektir. Türkiye’nin yaşlılık sorunlarının üstesinden gelebilmesi için bu komedi sona ermelidir.

Gerontoloji yaşından, cinsiyetinden, etnik kökeninden, inancından, kültüründen bağımsız olarak, her insana mümkün olabilen en üst düzeyde ömür boyu iyi bir yaşamı sağlamak amacıyla ortaya çıkmıştır. Yaşlanma ve yaşlılık olgularının “Sosyal bir problem” olduğunu kabul eder. Sosyal problem olarak yaşlılık problemi somut bir şey değildir.

Önce tanımlanması lazım. Biz yaşlılığı duygusal yönüyle ele alıyoruz. Romantik hislerle yaklaştığımız yaşlılığın somut görüntülerinden ise uzaklaşıyoruz. Nasıl ve neden böyle yaşıyoruz sorularına cevap aramak yerine, eskiden nasıl ve neden öyle yaşlanmıştık sorularının cevabını vermeye çalışıyoruz. Bunda bir sakınca yok, ama cevapların doğru olması kaydıyla!

“Gerontoloji Bilimi” diyenlerin “Gerontolog Mesleği” demesine şaşırıyorum. “Tıp Mesleği”, “Biyoloji Mesleği” veya “Sosyoloji Mesleği” demiyorlar. Hekim, Biyolog ve Sosyolog diyorlar. Gerontoloji yerine “Gerontoloji Mesleği”, Gerontolog yerine, “Gerontolog Mesleği” diyenlerden lütfen uzak durun, çünkü bunlar Gerontolojiden anlamıyor.

İsmail TUFAN

Bir çift selamına güveniyorum
Gel otur yanıma hallarımı söyleyim
Halımdan bilmiyor ben o yarı neyleyim

“Gesi Bağları” - Kayseri Türküsü

GİRİŞİMCİLİK ÜZERİNE

DÜNDEN BUGÜNE GİRİŞİMCİLİK – II

Geçen sayıdan devamla...

Bir havayolu şirketini genç girişimcilerin kısıtlı bir bütçe ile kurmaları ne kadar imkansızsa, internete dayalı yenilikçi bir iş fikrini iyi bir ekosistemde küresel çapta kullanılan bir ürüne ve/veya hizmete dönüştürmek de o kadar peşinde koşulabilir bir eylemdir. Ülke olarak yapmamız gereken de budur: gençleri katma değer yaratacak, yenilikçi, teknoloji barındıran iş fikirleri geliştirmek konusunda teşvik etmek ve sağlıklı girişimcilik ekosistemleri yaratmak.

Girişimciliğin özellikle de teknolojik girişimciliğin gelişmesi bir kültür ve ekosistem meselesidir. Girişimcilik kültürü, başkalarının kendisine iş imkanı sağlamasını beklemek yerine, girişken ve dinamik davranışlar göstererek kendisi ve başkaları için iş fırsatları yaratan bireyler yetiştiren ve bireylerin bu çabalarını ekonomik ve sosyal anlamda ödüllendiren değerler, anlayışlar ve kurumsal yapıları içerir. Böyle bir toplumsal yapıda başarısızlık ayıplanmaz, hataya tolerans yüksektir; bu nedenle bireyler yenilikleri denemekten çekinmez, risk almaya gönüllü olur, girişimciliğe kolay niyet ederler. Toplumda girişimcilik bir kariyer hedefi olarak desteklenir.

Öte yandan yenilik ve değişimin mimarları girişimciler olmasına rağmen, tek başlarına bir ekonominin büyümesinden sorumlu olduklarını düşünmek doğru olmayacaktır. Bu daha çok, girişimci ile girişimini etkileyen bağlamsal unsurların arasındaki dinamik etkileşimin bir sonucu olarak ortaya çıkar. Girişimciliği etkileyen sosyal ve ekonomik bağlamsal unsurlar; kültür, insan sermayesi, eğitim, piyasalar, yasal çerçeve ve politikalar, finansman, destekleyici kurumlar ana başlıklarıyla ele alınmaktadır. Bu unsurları temsil eden kişiler ve örgütler ise girişimcilik paydaşlarıdır. Örneğin devlet, üniversiteler, girişimciler, büyük işletmeler, yatırımcılar, bankalar, sosyal liderler, sivil toplum örgütleri, kamu kurumları ve yerel medya yeni girişimlerin ortaya çıkmasında rol

oyunayan paydaşlardır. Bu paydaşların her birinin gücü ve aralarındaki işbirliği, başarılı girişimciliğin oluşması için ihtiyaç duyulan kolaylaştırıcı zemini sağlamaktadır. Dolayısıyla girişimcilik ekosisteminin bir bölgedeki birbirini destekleyen, tamamlayan ve etkileşen paydaşların bir ağı olduğu, bu unsurların her birinin kendilerine özgü katkılarının yanısıra bu unsurların etkileşiminin de bölgedeki girişimciliğin gelişiminin hızlandırılması için gerekli olduğunu söylenebilir. Ekosistemi oluşturan unsurlar ve paydaşlar arasındaki ilişkilerin örülmesi ve hepsinin verimli bir halde çalışarak girişimcilere uygun bir ortam sağlanması en önemli meseledir. Kurumların burada işbirliği içinde olması ve bu işin patronu ben olacağım gibi bir mücadelenin içine girmekten ziyade işbirliği içinde hareket etmeleri gerekir.

Girişimcilik için uygun ortamın oluşturulması düşüncesi dünyada öncelikli politika olarak 1990'lardan itibaren gündeme taşınmıştır. Türkiye'nin özellikle son on yılda girişimcilik ekosisteminin güçlendirilmesi için somut bir planlama yaptığı ve bu yönde adımlar atmaya çalıştığı görülmektedir. Finansman olanaklarını artırma, girişimcilik eğitimleri geliştirme, girişimcilik kültürünü oluşturma ve destek yapıları geliştirmede alınan yol, ülkenin bu konuda önemli bir potansiyeli olduğunu göstermektedir. Ancak geç sanayileşen bir ülke olması ve piyasa mekanizmasının bütünüyle devlet eliyle ve kontrolünde şekillenmiş olması, nitelikli girişimlerin büyümelerini sağlayacak hukuki altyapının sağlanması, demokratikleşme, özel sektörün filiz işletmelere yatırım refleksi geliştirmesi, kurum içi girişimciliği teşvik etme eğilimleri ve girişimlerin uluslararasılaşması gibi alanlardaki yapısal sorunlar nedeniyle Türkiye'deki girişimcilik ekosisteminin sağlıklı ve olgunlaşmış olduğunu söylemek için henüz erkendir. Yine de girişimcilik ekosistemi paydaşlarının geliştirilmesi konusundaki her adım, her gelişme önemini korumaktadır.

Nuray ATSAN

**AKADEMİK BİLİNÇ'E GELEN BİR
MEKTUP**

**AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ YENİ
AKADEMİK YÜKSELTME VE
ATAMA KRİTERLERİ ÜZERİNE...**

**FAKÜLTELER ARASI AYRIMCI
UYGULAMALARI İLE
AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ BİR
İLKE İMZA ATTI!**

Türkiye Cumhuriyeti modern hukuk ilkeleri (*eşitlik, laiklik, sosyal adalet, hukuk düzeni içinde olma, hak-hürriyetlere saygı vb.*) temelinde çalışmaktadır. Ancak, bu ilkelere Akdeniz Üniversitesi Yönetimi tarafından son zamanlarda oluşturulan ve 2022 yılı Eylül ayında yürürlüğe girecek olan atama ve yükselme kriterlerinde uyulmadığı görülmüştür: Bir grup akademik alan için ilgili kriterler çok kolaylaştırılır iken (*İlahiyat, Hukuk, Güzel Sanatlar*), bir diğer grup veya gruplar için daha zorlaştırılmıştır (örneğin, *Sosyal, Beşeri ve İdari Bilimler, Eğitim Bilimleri* gibi). İlgili **adil olmayan kriterler** sadece yasal temelleri şaibeli olmayıp, akademik literatüre de **alan/fakülte bazlı ayrımcılığı** sokmuştur!

Yasal mevzuat ile başlamak gerekir ise, aşağıda detayları verilecek **ilgili yükselme ve atama kriterleri anayasa ve yükseköğretim yasası ile uyuşmamaktadır.**

T.C. Anayasasında *adalet, eşitlik* (ve insanın maddi ve manevi gelişiminin sağlanması, huzur ve mutluluğu) konularındaki bazı hükümleri arasında şunlar yer almaktadır:

“Her Türk vatandaşının bu Anayasadaki temel hak ve hürriyetlerden eşitlik ve sosyal adalet gereklerince yararlanarak milli kültür, medeniyet ve hukuk düzeni içinde onurlu bir hayat sürdürme ve maddi ve manevi varlığını bu yönde geliştirme hak ve yetkisine doğuştan sahip olduğu (**Anayasa Başlangıç**)”

“**Madde 10: Herkes,** dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, *din, mezhep* ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin **kanun önünde eşittir**”,

“**Madde 9:** Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde (...) kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar”,

“**Madde 5:** Devletin temel amaç ve görevleri, ... kişilerin ve toplumun refah, huzur ve mutluluğunu sağlamak; kişinin temel hak ve hürriyetlerini, sosyal hukuk devleti ve adalet ilkeleriyle bağdaşmayacak surette sınırlayan siyasal, ekonomik ve sosyal engelleri kaldırmaya, insanın maddi ve manevi varlığının gelişmesi için gerekli şartları hazırlamaya çalışmaktır”,

Ayrıca, 2547 sayılı Yükseköğretim Yasası'nın, örneğin, “**Doktor Öğretim Üyesi**” başlığının *Madde: 23 “c” bendinde* “**Yükseköğretim kurumları,** doktor öğretim üyesi kadrosuna atama için Yükseköğretim Kurulunun onayını almak suretiyle, münhasıran **bilimsel kaliteyi artırmak amacına** yönelik olarak, bilim disiplinleri arasındaki farklılıkları da göz önünde bulundurarak, objektif ve denetlenebilir nitelikte **ek koşullar belirleyebilirler**”.

2547 sayılı Yükseköğretim Yasası gereği, **yukarıdaki koşul doçent ve profesörlük kadrolarına atamalar için de geçerlidir!**

Özetle, mevcut Anayasa ve Yükseköğretim Yasası'nda adalet, eşitlik, kalitenin önemi, insanın maddi ve manevi gelişimi vb. ilgili maddelerin yer aldığı hükümler vardır ve bu ilkeler ilgili tüm kurum yetkililerini bağlayıcı niteliktedirler.

Akdeniz Üniversitesi'nin web sayfasında *Duyurular* başlığı altındaki **Akdeniz Üniversitesi Akademik Yükseltme ve Atama Kriterleri** alt başlığının devamındaki “**01.09.2022 tarihinde yürürlüğe girecek olan Akdeniz Üniversitesi Akademik Yükseltme ve Atama Kriterleri**” ağ bağlantısındaki kriterler yakından incelendiğinde T.C. Anayasa'sının yukarıdaki *adalet, eşitlik* ilkelerine uymayan işlemlere tanıklık edilmektedir.

01.09.2022’de aktif hale gelecek kriterler ile *bazı alanların/fakültelerin* (İlahiyat, Hukuk, Güzel Sanatlar) *“korunup-gözetildiği,” diğer bazı fakültelerin “dışlandığı” görülmektedir.*

Bir örnek ile detaylandırmak gerekir ise, yukarıda adı geçen ilgili web linkinde, İlahiyat, Hukuk ve Güzel Sanatlar Temel Alanlarındaki (Grup 3) öğretim üyelerinin yaptıkları **“TR-Dizin tarafından indekslenmiş dergilerde yayımlanmış özgün araştırma/derleme makalesi”** yayın olarak akademik atama ve yükselmede kabul görür iken (diğer alternatif kolay yayın yapma seçenekleri de cabası!), **aynı dizinde yayın yapan** Sosyal, Beşeri ve İdari Bilimler, Eğitim Bilimleri, Spor Bilimleri ve Mimarlık, Planlama ve Tasarım Temel Alanlarındaki (Grup 2) **öğretim üyelerinin yayınları akademik atama ve yükselmede gerekli-yeterli kriterler arasında yer almamaktadır.**

Kabul görmesi ve basılması en az birkaç yıl alan SCI-Expanded, SSCI ve AHCI kapsamındaki dergilerde **Sosyal, Beşeri ve İdari Bilimler, Eğitim Bilimleri vb. alanlardaki akademik personelin, unvana göre, en az bir veya birkaç makalesi olması gerekmektedir.** Bu konu iki açıdan öğretim üyesi kriter yükünü artıracaktır: Diğer bazı şartları da taşıyorlar ise, örneğin proje veya yurtdışı tecrübesi yetersiz ise, bu durum gerekli ilgili toplam yayın sayısını artırmaktadır ve öğretim üyesinin konumunu daha da zorlaştırmaktadır. Yabancı dilde yayın yapmak çok zordur ve para ile düzeltmeler, önemli maddi yük getirmektedir.

Belki de en acı gerçek, akademik (ders veya araştırma) kitaplara bilimsel hiçbir değer verilmemesidir!

Özetle, artık bu metinde yer alan haksız veya hukuka aykırı olduğu düşünülen eğitim politikalarına Üniversite Yönetimince bir son verilmesi, *gerçek anlamda demokratik, adil bir yönetim* uygulaması gerekmektedir. Bir an önce yukarıdaki **çifte standarta** dayalı ayrımcılığa son verilerek, **İlahiyat, Hukuk ve Güzel Sanatlar Temel**

Alanlarına tanınan, hukuka aykırı, sıra dışı “ayrıcalığın” diğer alanlara da uygulanması gerekmektedir. Ayrıca, akademik kitaplara da hak ettiği değer verilmelidir! Unutulmamalıdır ki, MAKALESİZ DERS YAPILABİLİR AMA KİTAPSIZ DERS YAPILAMAZ!

Diğer yandan, Akdeniz Üniversitesi Yönetiminden cevap beklenen bazı sorular ve/veya iddialar vardır:

1. T.C. Yükseköğretim Kurumları tarafından çıkartılan akademik dergileri (*TR Dizin* gibi) akademik yükseltme ve atamalarda genel olarak yeterli-gerekli zorunlu kriter olarak almamak ve/veya bunlara çok düşük puanlar vermek (*yabancı dergilere verilen maksimum puan 450, Türkiye Cumhuriyeti Üniversitelerinin dergilerinin çoğunluğunun yer aldığı “TR Dizin”deki makaleler için SADECE 15 puan verilmesi*), bu ülkenin kurumlarının ve verdikleri hizmetlerinin meşruluğunu sorgulamak mıdır? “Yerli ve milli” söylemi ile uyumlu mudur?

2. **İlgili kriterleri “çifte standart” a veya ayrımcılığa yol açacak şekilde uygulamak Anayasaya uygun mudur?**

3. İlahiyat, Hukuk ve Güzel Sanatlar Temel Alanlarında (Grup 3) TR Dizinini vb. türünden yayınlarda kolay ve hızlı yayın yapılmasının ***hukuki, akademik gelenek vb. açılarından gerekçeleri*** nelerdir?

4. “Güzel Sanatlar” alanının, ilahiyat ve hukuk alanları ile ortak/kesişen noktaları nedir? Yine, ilahiyatın diğer iki alan ile ortak noktaları nedir? (Bir ortak nokta gözükmemektedir).

5. “Hukuk” alanı ile “Sosyal, Beşeri ve İdari Bilimlerin” ortak/kesişen noktası yok mudur? (Ortak nokta çoktur. Örneğin, Sosyal, Beşeri ve İdari Bilimlerin çoğu bölümlerinde Hukuka Giriş, Ticaret Hukuku, Kamu Hukuku, İş Hukuku, Uluslararası Hukuk vb. derslerin var olmaları!). İlahiyatta bu vb. hukuk derslerinden kaç tane vardır?

6. **Şayet Akdeniz Üniversitesi gerçekten bir “araştırma” üniversitesi ve/veya**

kaliteli bir üniversite olacak ise, İlahiyat, Hukuk ve Güzel Sanatlar Temel Alanlarında SCI-Expanded, SSCI ve AHCI kapsamındaki dergilerde yayınlar yapılmasının zorunlu tutulması gerekmez mi? Kalite çıtasının düşürülerek kalitenin artırılması mümkün müdür, rasyonel midir?

7. Akdeniz Üniversitesi'nin kaç tane dergisi SCI-Expanded, SSCI ve AHCI kapsamındaki dergiler arasındadır? (Bilindiği kadarı ile yoktur!).

8. Akdeniz Üniversitesi'nin, görüldüğü kadarı ile hiçbir dergisi akademisyenlerden talep edilen ilgili Akademik Atama ve Yükseltmelerdeki (makalelere ilişkin) 1.1-1.5'da gösterilen indekslerde yer almamaktadırlar! (Arama yapmak için: <https://mjl.clarivate.com/home>).

9. Belki de en ilginç A.Ü. Yükseltme ve Atama kriterlerinin baş mimarlarından görünen Prof. Dr. Murat Turhan'ın kendi alanında yukarıdaki indekslerde yer alan bir AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ dergisi yoktur! Keza, A.Ü. Rektörünün alanında da!!

10. Akdeniz Üniversitesi yöneticilerinden (dekanlar, müdürler, bölüm başkanları vb.) kaç kişinin SCI-Expanded, SSCI ve AHCI kapsamındaki dergilerde basılmış yayınları vardır? (Bilindiği kadarı ile bazı yöneticilerin bir tane yayını dahi yoktur!). Madem kalite arıyorsunuz, bu konumdaki insanlar ile çalışmayı nasıl yorumluyorsunuz?

11. Türkiye'deki bazı Fakültelerin (örneğin İlahiyat!) kendi alanlarında bir grup ESCI indeksli dergileri olmaları nedeni ile bu alandaki insanların akademik kariyer elde etmeleri kolaylaştırılıp, hızlandırılmış mıdır? Anayasa'nın eşitlik veya Yükseköğretim Yasasının kalite anlayışı ile uyumlu mudur?

12. Ders veya Araştırma kitapları bilimsel bir eser/ürünü değiller midir? Eser sayılmamasının mevzuatta bir karşılığı var mıdır? Bilim sadece makaleler üzerinden mi yapılmaktadır? Kitapsız dersler yapılabilir midir?

13. 900 kadar öğretim elemanının yükselme/kadro beklentileri doğru mudur? İlgili mağduriyetlerin nasıl gidereceği konusunda bir düşünce var mıdır?

14. Akademik yükselme ve atama kriterlerini taşımayan veya altında kalan kişilerin ataması ve yükselmelerinin yapıldığı iddiaları doğru mudur?

15. Yüzlerce "Dr. Öğretim Üyesi" statüsünde olup da yukarıdaki kriterleri taşımadıklarında işsiz kalacak öğretim üyelerinin, maddi ve manevi olarak kavıplar yaşaması yukarıda geçen Anayasa ilkeleri veya hükümleri ile ne derece uyumludur?

16. Daha da kötüsü, doçentlik unvanları alıp, Akdeniz Üniversitesi tarafından doçentlik kadrosuna atanmayan onlarca akademisyenin işten atılmaları hukuki, etik ve vicdani midir?

"Derin ve Sakin" – Ümit PARSIL
Akdeniz Üniversitesi - Güzel Sanatlar Fakültesi
Geleneksel 19. Cumhuriyet Sergisi,
29 Ekim 2021

30 AĞUSTOS ZAFERİ'NİN ÖNEMİ

“30 AĞUSTOS ZAFERİ” BİR BAYRAMDIR, ÇÜNKÜ:

Akademik Bilinç'in Ağustos 2021 (S. 8) sayısı 9. sayfasında bu toprakları yeniden “vatan” yapan “30 Ağustos Zaferi ve Anlamı” üzerine kısa bir yazı yazmışım:

<https://www.akoed.org.tr/wp-content/uploads/2022/04/AKADEMİK-BİLİNC-8.pdf>

Devamla...

Yüz yıl önce 1922: 26 Ağustos: Büyük Taarruz, 30 Ağustos: Büyük Zafer, 9 Eylül: Kurtarılmış Vatan!

1. “Büyük Zafer”, “emperyalistlere karşı” kazanılmıştır: Mareşal Gazi Mustafa Kemal Paşa'nın Kocatepe'den yönettiği, TBMM Hükümeti Orduları'nın 26 Ağustos 1922'deki “**Büyük Taarruz**”u, açlık ve yokluk içindeki feodal bir toplumun, Sanayi Devrimi'ni gerçekleştirmiş Batı emperyalist devletlerine karşı onurlu bir başkaldırısıdır!

O nedenledir ki bu Zafer, yalnızca Afyon Ovası'nda değil, emperyalizmin sömürdüğü her yerde yankılanmıştır: Sömürüye karşı savaş “**kazanılabilir!**”

2. “Büyük Zafer”, “inananlarca” kazanılmıştır: Onlar “Bağımsızlık” için savaşıyorlardır! Onlar Galiçya'da, Kafkasya'da, Trablusgarp'ta, Balkanlar'da, Yemen'de, Suriye'de onlarca yıldır adım adım şehit kanlarını bırakarak gelenlerdir. Onlar aç, yorgun, bitkin, hasta, sakattır. Onlar yok olmuş bir İmparatorluk'tan geriye kalanlardır. Onlar Anadolu içindeki bir avuç yoksul yürektir. Ve onların başkaldırıları vatan için “Kutsal İsyân”dır.

3. “Büyük Zafer”, “ihanelere rağmen” kazanılmıştır: O kahramanlar “Yedi Düvel”le (Lozan'da karşımıza 15 devlet oturdu) savaşırken, ateşten çok ihanet gördüler: Padişah/ Şeyhülislam/ Hilafet Ordusu/ kimi din kullanan şeyhler, tarikatlar/ kimi medrese ulemaları, öğrencileri/ asker kaçakları/ eşkiyalar/ isyancılar bu “**Onurlu Savaş**”a karşı geldiler. Doğrudan ya da dolaylı olarak

haince emperyalist güçlerle işbirliği içinde oldular/ destek oldular.

4. “Büyük Zafer” “Genç Cumhuriyet”i doğurmuştur: Tüm dünya bu sonuçla artık yeni bir devletin doğuşunu kabullenmiştir. Nitekim Zafer'den sonra 3 Ekim 1922'de İngiltere, Fransa, İtalya (ve Yunanistan) TBMM Hükümeti'ni Mudanya'da “bir devlet” olarak “Mütareke”ye davet etmişlerdir.

5. “Büyük Zafer”, bir “devlet kurma” harcıdır: Bu zafer herhangi bir savaş sonu gibi değildir. Dört yıl süren Kurtuluş Savaşı örgütlenmesi, bir devletin kurulması için gerekli tüm koşulları oluşturmuştur.

6. “Büyük Zafer”, devletin hangi güçlerle savaşması gerektiğini de göstermiştir: Bu Onurlu Savaş ayrıca göstermiştir ki, “ulus bilinci”ne karşı çıkanlar, Savaş boyunca düşmanla birlik olanlar ve içeride kargaşa çıkaranlardır. Anılan işbirlikçiler, Devlet kurulduğunda da aynı tepkileri vermişlerdir. Genç Cumhuriyet, ulus bilincine sahip çıkanları kucaklamış, tersi olanlarla mücadele etmiştir.

7. “Büyük Zafer”, ülkede “ulus bilinci” yaratmıştır: Bu “Bağımsızlık Savaşı”na katılanlar, savaş sonunda “ortak yaşama arzusu ve kader birliği/ ortak çıkar ve ortak gelecek” duygularında birleşmişlerdir. “Cumhuriyet”e giden yolun aydınlığı açılmıştır: Dili/ dini/ inancı/ etnik kimliği/ kültürü farklı olsa da bu topraklarda yaşayanlar “**eşit yurttaş**” olmuşlardır. Ülkenin insanı artık “**yaşamda özgür/ hukuk önünde eşit/ toplum içinde kardeş**”tir.

8. “Büyük Zafer”, bu ülkede “yurttaşlarda” “VATANA AİDİYET DUYGUSU” yaratmıştır: Zafer'den sonra “bu toprakları vatan yapan” yurttaşlar, her şeyi ile “**yaşama ve vatana**” “**aidiyet duygusu**” ile bağlandılar. İşte **aslında Büyük Zafer'in en önemli kazancı da budur!**

Yüreğiyle, bir çift çorabıyla (7-8 Ağustos 1921 Tekalif-i Milliye Emirleri), yarattığı duygularla, gaziliğiyle, şehitliğiyle, hep

birlikte bir birbirlerine ve yarattıkları vatana bağlılık duygusu geliştirdiler. Her şeyi ile bu vatanın bugünü ve geleceği için ortak yaşam kaygısı ve bağlılığı duymaya başladılar. Vatan kavramı böyle oluşuyor. Vatana Aidiyet Duygusu hem yaşamda yurttaş sorumluluğu, hem fiziki ve toplumsal olarak, “vatana sahip çıkmak” duygusudur.

Sonuçta, şimdi bizi yurttaşlık bilinci ile ülkemize karşı bağlılık ve sorumluluk sahibi yapan duygu ve bilinç bu **“VATANA KARŞI AİDİYET DUYGUSUDUR”**. Bir ülkeyi ayakta tutan, toplumsal yaşamın hukuk içinde sağlıklı işlemesini sağlayan bu duygu ve bilinçtir.

ŞİMDİ GÜNCEL BİR SORU:

9. “Büyük Zafer”le yaratılan bir ülke için, sonradan “vatana aidiyet duygusu” kazanılır mı? “Vatan yaratanlarla hiçbir ortak geçmişi ve kültürü olmayanların “vatan duygusuna” ve “toplumsal yaşama” saygısı ne kadar olur? Bu anlamda Türkiye'nin önündeki ve gelecekteki temel sorunlardan biri ülkenin toplumsal ve demografik yapısını tehdit eden **“yabancı (?)”** sorunudur.

Eğer “gelen” (göçmen/ sığınmacı/ kaçak giren), bu ülkede var olan **“ülkeye aidiyet duygusu”**na sahip değilse, ülkenin yeraltı/ yerüstü varlıklarına ve toplumsal yaşamına neden uyum gösterebilir? “Vatan” duygusu yalnızca geçerli hukuk düzeninden mi ibarettir? Eğer gelen, o ülkede yaşamın kendisini “değerli” kılan ve “yücelten” toplumsal değerlere “aidiyet” duymuyorsa/ duymazsa/ böyle bir kaygı beslemiyorsa/ “yurttaş” olmanın sorumluluklarını neden yerine getirsin?

İnsani değerleri göz önünde tutarak, ırkçılık söylemlerine sapmadan, bu sorular çoğaltılabilir. **“Cumhuriyet’i Kuranlar”**ın bakışı ile 1934’te kabul edilen 2510 Sayılı **“İskan Kanunu”**, gerekçeleri ile birlikte hala güncelliğini korumaktadır.

(<https://resmigazete.gov.tr/arsiv/2733.pdf>)

Elbette konu ülke gündeminde tartışmaya değer yerini koruyacaktır.

Mustafa ŞANLI

Başkomutan Gazi Mustafa Kemal Paşa, Batı Cephesi Komutanı İsmet Paşa ile birlikte Büyük Taarruz öncesi Süvari Kolordusu’nu denetliyor (İlgin, 01.04.1922).

“Kağnılar gidiyordu Akşehir üstünden Afyon'a doğru

...

Ve kadınlar
Birbirlerinden gizleyerek
Bakıyorlardı ayın altında
Geçmiş kabilelerden kalan öküz ve tekerlek
ölülerine”

Nazım Hikmet
Kuvayi Milliye Destanı

EĞİTİMDE DRAMANIN ROLÜ

BİR ÖĞRETME PROGRAMINDA NEDEN DRAMA VE OYUN ETKİNLİKLERİ OLMALI? - I

Dramanın, oyunun ve genel anlamda bütün sanatların önemli kültürel, sosyal ve psikolojik işlevleri bulunmaktadır.

2011 yılında Antalya'da Çağdaş Drama Derneği Antalya temsilcisi olarak düzenlediğim ve ev sahipliğini yaptığım 18. Eğitimde Drama Semineri açılış konuşmasını yapan İngiltere'de bulunan Exeter Üniversitesi Öğretim Elemanı John Somers'a göre;

“İnsanoğlu sanat dili vasıtasıyla, varlığının anlamını ifade edebilmek ve araştırmak için, temel bir ihtiyaç duyar.

Ta ilkçağlardan bu yana insanlar sanat sayesinde dünyadaki yerlerini, varlıklarını bir şekilde ortaya koymaya çalışıyorlar. Bu sanatları ortaya çıkarırken sadece eğlenmek amacıyla değil hayatlarında son derece önemli olan bir takım noktaları, sorunları, durumları tarif etmek, tanımlamak ve onları anlamak için kullanıyorlar sanatı. Buna mimariyi de dâhil ediyoruz.

Sanatı basitçe hoş bir eğlence olarak görmek onun işlevini ve gücünü yanlış yargılamak anlamını taşır. Sanatın eğitim programları içindeki yerini kısıtlayan hükümetler, geniş anlamda toplumun gelişimini de engelleme sorumluluğunun altına girerler.”

Çocuklar drama dilini ve oyunu kullanarak, gerçeğin provasını yaparlar, gerçekliğin bir modelini ortaya çıkarırlar ve öğretmenle birlikte modelin değişkenlerini değiştirerek modeli test ederler.

Öğrenciler drama çalışmalarında ve oyun oynarken keşfettiklerini gerçek dünyada karşılaştıkları durumlara uygulayabilirler.

Bu modeli oluştururken ve değişkenleri değiştirirken kullanılan drama dili de inanılmaz derece de çeşitlidir ve son derece esnekler. Bazen beden hareketi, bazen bir söz, bazen toplum içinden alınmış bir karakterin yansımaları, bazen bir rol, bazen bir

müzik, bazen bir kukla ya da bir eşarp dramının dili olarak karşımıza çıkar.

Çocuklar yetişkinlere göre bedenlerini daha özgürce kullanırlar. Bu nedenle drama çalışırken ya da oyun oynarken hem özgürce bedenlerini kullanırlar, hem de bedensel davranışlarının farkına varırlar.

Çocuklar merak ederler, yeni şeyler öğrenmeye ve denemeye isteklidirler, hareketlidirler ve hayal güçleri çok iyi çalışır, yaratıcıdırlar.

Yaratıcı drama kinestetik, duyuşsal ve bilişsel alanları harekete geçirdiği ve etkinlik odaklı olduğu için çocuklardaki tüm gelişim alanlarını destekler. Onların roller aracılığıyla farklı dramatik durumlarda ilişkiler kurmalarını ve neden-sonuç bağlantıları oluşturarak anlamlandırma becerilerini geliştirir. Çocuklar girdikleri roller ve diğer rollerle giriştikleri ilişkilerde karşılaştıkları çatışmalara özgün çözümler oluştururlar, bağımlılıklardan kurtularak özgürleşmeye başlarlar.

Okullarda öğretmenler drama ya da oyun etkinliğini başlattığında en ilgisiz öğrenci bile canlanır ve etkinliklere katılmak ister. Bu çok önemlidir çünkü eğitimin başarılı olması için 3 şartın oluşması gereklidir: Öğrenme isteği, yeni bir şeye karşı duyulan merak ve süreklilik.

Ayrıca drama etkinlikleri ve oyun oynama dikkati, yaratıcılığı tetikleyerek çocuğun sosyal dünyayı algılamasını ve iletişim kurma yetisini geliştirir.

Gerçekliğin modelini oluşturmayı öğreten eğitim programı sayesinde çevreye, başkalarına daha duyarlı olan çocuk, kendini, diğerlerinin davranışlarını ve olup biteni anlamaya dönük bir çalışma sürecinin içine girer.

Meraklı, istekli, öğrenen ve öğrendikçe sorgulayıcı, yorumlayıcı çocuklar farklı derslerin altında yer alan kazanımları ilişkilendirmeyi becerirler ve gerçek öğrenme kalıcı bir şekilde oluşur.

Okulun da öğretmenin de istediği budur.

Devam edecek...

Tülin TÜMTÜRK

ÖĞRENCİ BARINMA SORUNU

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİ İÇİN BARINMA SORUNU VE AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ KYK YURTLARI

Üniversiteler açılıyor. 2022-2023 öğretim yılında üniversitelerde yaşanan ve yaşanacak bir dizi sorunun yanı sıra, “öğrencilerin barınma sorunu” da gündemdeki yerini alacak. Bu bir kehanet değil, yaşananların uzamıdır.

I. DURUM

1. Türkiye’de üniversite sayıları: 2022 yılı itibariyle 129’u devlet, 75’i vakıf olmak üzere, toplam 208 üniversite vardır.

2. Türkiye’de öğrenci sayıları: 2020-2021 öğretim yılında üniversitelerde toplam 8 240 997 öğrenci okuyordu (4 676 657 lisans, 3 114 623 ön lisans, 343 569 yüksek lisans, 106 148 doktora öğrencisi). Bugün bu rakam daha da artmıştır, yaklaşık 8,5 milyon öğrenci vardır.

3. Türkiye’de Kamu Yurtları: Yükseköğrenim öğrencisinin barınma olanağına bakılırsa, tüm Türkiye’de 2022-2023 öğretim yılı için yalnızca 745 293 yatak kapasitesine sahip 780 Kredi ve Yurtlar Kurumu (KYK) öğrenci yurdu vardır.

(Yükseköğrenimde yaklaşık toplam 8,5 milyon öğrenci ve 745 bin yatak var. Yatak kapasitesi, öğrenci sayısının yüzde 8’i kadar).

Yetkililerin belirttiğine göre, şimdiden “yurt çıkar” umudu ile KYK yurtlarına yapılan başvurular, mevcut yatak kapasitesinin iki katıdır. **Bir yurttan kalması gerektiği halde, devlet yurtlarında kalamayacakların sayısı milyonlarla ifade edilecektir!**

4. Türkiye’de Kamu Yurtlarında Barınma Fiyatları: KYK yurt fiyatları, odada kalacak öğrenci sayısı ve oda standartlarına göre değişiklik göstermektedir. Buna göre 6 tip oda sınıflaması vardır ve depozito ile aylık fiyatları aşağıda gösterildiği biçimdedir:

1. Tip KYK Yurtları: Aylık barınma fiyatı: 420 TL, depozito ücreti: 314 TL’dir.

2. Tip KYK Yurtları: Aylık barınma fiyatı: 460 TL, depozito ücreti: 342 TL’dir.

3. Tip KYK Yurtları: Aylık barınma fiyatı: 540 TL, depozito ücreti: 342 TL’dir.

4. Tip KYK Yurtları: Aylık barınma fiyatı: 585 TL, depozito ücreti: 444 TL’dir.

5. Tip KYK Yurtları: Aylık barınma fiyatı: 650 TL, depozito ücreti: 492 TL’dir.

6. Tip KYK Yurtları: Aylık barınma fiyatı: 720 TL, depozito ücreti: 533 TL’dir.

Dikkat çekici olan, Kredi ve Yurtlar Kurumu’nun sayfasında ısrarla ve bilerek yurt barınma ve depozito fiyatları yayınlanmamaktadır.

5. Kamu Yurtlarında Beslenme Yardımı: “1 Mart 2022 tarihinden itibaren sabah kahvaltısı yardımı 8,00 TL, akşam yemeği yardımı ise 17,00 TL olmak üzere toplam 25,00 TL olarak uygulanmaktadır”.

6. Öğrenci Bursları: 2022’de lisans öğrencilerine 850 TL, yüksek lisans öğrencilerine 1.700 TL ve doktora öğrencilerine 2.550 TL burs verilmektedir.

II. KREDİ VE YURTLAR KURUMU (KYK)NİN KONUMU

Kredi ve Yurtlar Kurumu, 1924’ten bu yana gelen birikimle, 1961 Anayasası gereğince aynı yıl kurulmuştur. Farklı zamanlarda Milli Eğitim ile Gençlik ve Spor Bakanlıklarına, Başbakanlığa bağlanmıştır. Ancak 2018 yılında Gençlik ve Spor Bakanlığı’nın bir “hizmet birimi” yapılmıştır.

*** Artık herhangi bir ildeki “KYK Yurtları Müdürlüğü”, o ilin “Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü’ne bağlı bir daire”dir.** Dolayısıyla Kredi ve Yurtlar Kurumu bünyesinde, politik tartışmalara açık bir nitelik yaşanmaktadır.

III. KREDİ YURTLAR KURUMU YURTLARINDA YAŞANAN İKİ TEMEL SORUN:

1. KYK yurtlarında “yemekhaneler” özelleştirilmiştir. “Kar amaçlı” çalışan özel sektöre, kiraya verilmiştir.

Bu nedenle ÖĞRENCİLER, “TEMEL AMACI KAR ELDE ETMEK OLAN” ÖZEL SEKTÖR YEMEKHANESİNDE, YÜKSEK FİYATLI BESLENME SORUNU YAŞAMAKTADIRLAR.

2. Gençlik ve Spor Bakanlığı'nın bir dairesi olan KYK Genel Müdürlüğü, Diyanet İşleri Başkanlığı ile bir protokol anlaşması yapmıştır.

Bu protokole göre yurtlarda **“MANEVİ HİZMET DANIŞMANI”** adı altında **“yeteri kadar” “DİN GÖREVLİSİ”** bulundurulacaktır.

Oysa **YURTLARDA “YETERİ KADAR” “PSİKOLOG” VE “SOSYAL HİZMET DANIŞMANI” YOKTUR!**

IV. AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ KYK YURTLARI

Akdeniz Üniversitesi için yalnızca Merkez Kampüsü değerlendirmeye alınırsa:

1. Kampus içinde 3 kız (3'er blok) ve 2 erkek (2+3 blok) KYK yurdu vardır. Ayrıca Kültür mahallesinde tek bloklu bir erkek yurdu daha vardır.

2. Akdeniz Öğrenci Yurtları, 5 196 kız öğrenci, 3 424 erkek öğrenci olmak üzere toplam 8 620 yatak kapasitesine sahiptir.

3. Tüm yurtlar için 2015 yılından önce 2 psikolog varmış.

4. 2015 YILINDAN BU YANA TÜM YURTLAR İÇİN YALNIZCA TEK BİR PSİKOLOG VAR!

(3 kız yurdu + 3 erkek yurdu = 6 yurt ve 8 bin 620 kişi için)

5. Yurtlarda “SOSYAL HİZMET GÖREVLİSİ” olmadığı biliniyor.

6. AMA Yurtta kalanların belirttiğine göre: KYK ve Diyanet İşleri Başkanlığı'nın anlaşması gereği **HER YURTTA 4 “MANEVİ HİZMET DANIŞMANI” VAR.**

(Bu hesaba göre **tüm yurtlarda 24 “Manevi Hizmet Danışmanı” var**).

7. Yurtta kalanların belirttiğine göre: “Manevi Hizmet Danışmanları yurda saat 18.00’de geliyorlar, 2 – 2,5 saat durup gidiyorlar. Bunların asıl meslekleri imamlık. Burada (yurtta) görevlendirildikleri için imamlık yapmıyor, 2 - 2,5 saat çalışıyorlar.

Bu görevlilerin hiç biri psikoloji ya da pedagoji eğitimi almadıklarına göre, neye danışmanlık yaptıkları ayrıca tartışmalıdır”.

8. 2021-2022 öğretim yılında Yurtlarda yaşanan ve yüreklerimizi yakan acı gerçeklerin tekrar yaşanmaması tek dileğimiz.

SONUÇ YERİNE

Bu durumda, Akdeniz Üniversitesi için 6 KYK yurdunda öğrencilere sorunlarında destek olmak için

* 1 Psikolog var. Bilime dayalı destek olmaya çalışıyor.

* Sosyal Hizmet Görevlisi hiç yok. Bilime dayalı destek yok.

* 24 Manevi Hizmet Danışmanı var. Bu görevlilerin tümünün eğitimi yalnızca “imamlık”tır. Öğrenci sorunlarına ilişkin bu alanda bilimsel hiçbir eğitim almamışlardır.

* Akdeniz Üniversitesi KYK yurtlarında yaşanan sorunların bir ayağı da buradadır. Bunu görmek kehanet değildir.

* Gençlere **“bilimin ışığında”** el ve gönül uzatılmalı, bilimsel akıl rehberlik etmelidir!

* Bir diğer konu da, öğrencilerin **“gelirine göre satın alınabilir düşük fiyattan”** beslenmeye ulaşmalarına yardımcı olunmalıdır.

Mustafa ŞANLI

Fotoğraf: “Kampüs'ten” - Hilmi UYSAL

SAĞLIK ÇALIŞANLARININ ÖZLÜK HAKLARI ÜZERİNE

KAMUOYUNA DUYURULUR:

Asistanlarımızın, Uzmanlarımızın ve Tüm Sağlık Çalışanlarının Özlük Haklarını Savunuyor, Halkımızın Sağlığına Sahip Çıkıyoruz!

Cumhuriyetimizin kurduğu ilk tıp fakültesi olan Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Öğretim Üyeleri olarak ülkemize nitelikli hekim ve her branşta nitelikli uzman yetiştirmek ve aynı zamanda halkımızın daha iyi sağlık hizmeti alması için çalışmak başlıca sorumluluğumuzdur.

Sağlıkta işler iyi gitmemektedir. Hekimlik hızla “tercih edilen alan” olmaktan çıkmakta, yeni mezunlar artık yurtdışına gitmeye çalışmaktadır. YKS 2022 ilk yerleştirmelerinde tıp fakültesi kontenjanlarının 600’den fazlası boş kalmıştır.

Fakültemiz en yüksek kontenjanla öğrenci alan ve her yıl yüzlerce genç ve iyi hekimin sağlık ordusuna katılmasını sağlayan büyük ve köklü bir Devlet Üniversitesidir. SAĞLIK BAKANLIĞI EK ÖDEME YÖNETMELİĞİ, hekimlerin ve sağlık çalışanlarının özlük haklarında emekliliğe yansıyan ve insanca yaşamalarına yetecek bir iyileştirme getirmemiştir. Üstelik YÖK’e bağlı bizim gibi tıp fakültelerinde çalışmakta olan öğretim üyelerinin yanı sıra, asistanlarımızın ve uzmanlarımızın özlük haklarını, Sağlık Bakanlığına bağlı hastanelerde ve bu hastanelerle afiliye olan yeni kurulmuş tıp fakültelerinde çalışanların özlük haklarından belirgin ölçüde geriye düşürmüş, eşitsizliklere yol açmıştır.

Sağlığı yönetenler, sağlığın sorunlarını, sorunlarımızı bizim açımızdan görememektedir.

12 Ağustos 2022 tarihli Sağlık Bakanlığı Ek ödeme Yönetmeliğini yanlış buluyor, hem hekimler, hem de sağlık hizmeti açısından ciddi biçimde problemler olduğunu düşünüyoruz.

Yönetmeliğin gerekçesi, bizzat Sağlık Bakanı’nın ağzından “Bir süredir bitkisel hayatta olan performans sisteminin fişinin çekilmesi” olarak tarif edilmiştir. Ne var ki, aynı yanlış devam ettirilmekte, düzenleme ile sadece performans kelimesi “teşvik” olarak değiştirilmekte, öze dokunulmamaktadır.

Bu yönetmeliğin “teşvik” ettikleri şunlardır:

- Sağlık hizmetinin niteliğinin daha da zayıflaması,
- Daha fazla sağlık harcaması,
- Tedavilerinin yetersiz kaldığını düşünen daha çok hasta,
- Daha uzun hastane ve tetkik kuyrukları,
- Asistan ve uzman hekimlerini kaybeden köklü tıp eğitimi kurumları,
- Eğitim, araştırma, sağlık hizmetine katkısı git gide zayıflayan tıp fakülteleri.

Hekimlere yine, geçinebilecekleri bir ücreti vermek için sonsuz/sınırsız bir çalışma temposu dayatılmakta, üstelik branşlar arasındaki dengeler ve YÖK’e bağlı tıp fakültelerinde görev yapanlar yine gözetilmemektedir.

Performans sistemi ilk çıkarıldığında söylemiştik, tekrar ediyoruz: Tüm bu olumsuzlukların nihai olarak halkımızı nitelikli sağlık hizmetinden mahrum bırakacağı açıktır.

Sağlık Bakanlığı’na çağrımızdır:

- “Daha çok hasta bak da nasıl bakarsan bak, yeter ki randevu kuyruğu uzamasın” zihniyetinden,
- Hekimleri, yoksulluk sınırında bir ücret için günde 150 hasta bakmaya zorlamaktan,
- Meslektaşlarımızı, öğrencilerimizi 32 saatlik uykusuz nöbetin ertesinde çalışmaya “teşvik” etmekten,
- Kanser hastası bir hekim istirahatleyken aylık gelirini acımasızca kesmeyi reva gören bu anlayıştan,
- Bitkisel hayatta olduğunu bizzat kabul ettiğiniz bu sistemi, adını değiştirip sürdürmeye çalışmaktan ARTIK vazgeçiniz.

YÖK'e ve Sağlık Bakanlığı'na çağrımızdır:

- Tıp fakültelerini ve tüm branşları da kapsayacak biçimde, asistanlar ve uzmanlar başta olmak üzere bütün hekimler ve tüm sağlık çalışanları için adil, güvenceli, emekliliğe yansıyan ve insanca yaşamaya yetecek adil ve hakkaniyetli bir düzenleme yapınız.

Çünkü bu ülke, bu ülkenin tıbbi hepimize, en başta halkımıza lazım!

Her zaman nitelikli sağlık hizmetini hak ettiğine inandığımız sevgili halkımıza ve sahada fedakârca çalışan tüm mezunlarımıza, asistanlarımıza ve uzmanlarımıza bir kez daha duyuruyoruz:

Halkımızın sağlığına sahip çıkmaya, mezunlarımızın, meslektaşlarımızın, asistanlarımızın, uzmanlarımızın ve tüm sağlık çalışanlarının özlük haklarını savunmaya, devam edeceğiz!

18.08.2022

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi
Öğretim Üyelerinden 70 imza

RİVAYET EDİLİR Kİ:

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra bir uluslararası toplantıda Alman ve ABD büyükelçisi karşılaşır.

ABD Büyükelçisi: "Ülkeniz yanmış, harap olmuş durumda. Her yer çökmüş yıkılmış. Ne yapacaksınız?"

Alman Büyükelçisi: "**AMA**
ÜNİVERSİTELERİMİZ AYAKTA!"

(Yalnızca 15 yıl sonra yurtdışından işçi ithal eder bir endüstriyel yapı ve ekonomik güç yaratan anlayış bu! Bilimde mucize yoktur, özgür düşünce vardır).

M. Şanlı

GÖĞE BAKMA DURAĞI

İkimiz birden sevinebiliriz göğe bakalım
Şu kaçamak ışıklardan şu şeker
kamuşlarından
Bebe dişlerinden güneşlerden yaban
otlarından
Durmadan harcadığım şu gözlerimi al
kurtar
Şu aranıp duran korkak ellerimi tut
Bu evleri atla bu evleri de bunları da
Göğe bakalım

Falanca durağa şimdi geliriz göğe
bakalım
İnecek var deriz otobüs durur ineriz
Bu karanlık böyle iyi afferin Tanrıya
Herkes uyusun iyi oluyor hoşlanıyorum
Hırsızlar polisler açlar toklar uyusun
Herkes uyusun bir seni uyutmam bir de
ben uyumam
Herkes yokken biz oluruz biz
uyumayalım
Nasıl olsa sarhoşuz nasıl olsa öpüşürüz
sokaklarda
Beni bırak göğe bakalım

Senin bu ellerinde ne var bilmiyorum
göğe bakalım
Tuttukça güçleniyorum kalabalık
oluyorum
Bu senin eski zaman gözlerin yalnız gibi
ağaçlar gibi
Sularım ısınsın diye bakıyorum ısınıyor
Seni aldım bu sunturlu yere getirdim
Sayısız penceren vardı bir bir kapattım
Bana dönesin diye bir bir kapattım
Şimdi otobüs gelir biner gideriz
Dönmiyeceğimiz bir yer beğen başka
türlüsü güç
Bir ellerin bir ellerim yeter belliyelim
yetsin
Seni aldım bana ayırdım durma kendini
hatırlat
Durma kendini hatırlat.

Turgut UYAR